

הטעם? משום שפתחת ים זה יש מצולות י"ם, כָּלֵל של זכר ונקבה, ויש להם עין הרע להסתפל. וכשמתפללים, מזדמן לעיניהם צבע תכלת, ולא יכולה עינם לשלט, והיא מתתקנת לפנים בכל גונים מרקמים פראוי, מתתקמים לארבעת צדדי העולם.

כמו זה בן אדם שלובש ציצית, נעשה בכל יום תמים. ת"ם, בארבע פנים מתקנות פראוי. י"ם, באותו תכלת של הדג של שבעים דרגות הים, צד הרע כשמתפלל באדם זה לא יכול להזיקו בעין הרע, ואז הוא תם י"ם עם ה' אלהיו ממש בתקון אחד, הוא למעלה, והוא למטה. אחר כך מסתלקת היא לתוף דרגות עליונות. גם כך הבן אדם עולה הוא אחר כך בתפלין לתוף דרגות עליונות. ועל זה תמים תהיה עם ה' אלהיך, עמו ודאי. ודאי בשעה אחת, ברגע אחד, היא מתקנת למעלה, וכן אדם מתקן למטה.

אמר רבי אילאי, כל אלו של כאן, כמו זה מתקנים להיות כל אחד תמים עם ה'. ועל סוד זה, במדבר הזה יתמו. אם תאמרו ששנאמר, לרע נאמר - כך זה בודאי, שהיה להם להיות כל אחד תמים עם ה' בארץ הקדושה, מקום שה' שרוי שם, להיות פנים בפנים כאחד עמו, וכעת כל אחד היה תמים במדבר זה לחוץ. מקום רחוק משם, שלא יסתפל פנים בפנים אתו להיות עם ה' פראוי. ושם ימותו, כמו שראיתם שעושים בכל יום.

אשרי חלקכם, חברים קדושים, שזכותם לכל זה. שתי מערות אלה אחרות שלכם, שלא תמצאו

בגד כליל תכלת. מאי טעמא. בגין דתחות ים דא, אית מצולות י"ם, כָּלֵל דכר ונוקבא, ואית לון עינא בישא לאסתפל, וכד מסתפלין, זמין לעינייהו גוון תכלא, ולא יכלא עינייהו לשלטאה, ואיהי אתתקנת לגו, בכל גוונין מרקמן פדקא יאות, מתתחמן לארבע סטרין דעלמא.

בגוונא דא בר נש דלביש ציצית, אתעביד בכל יומא תמים. ת"ם, בארבע פנים מתקנן פדקא יאות. י"ם, בההוא תכלת דנונא, דשבועין דרגין דימא, סטרא בישא כד אסתפל בהאי בר נש לא יכיל לאבאשא ליה בעינא בישא. וכדין איהו תם י"ם, עם יי אלהיו ממש, בתקונא חדא, איהי לעילא, ואיהו לתתא.

רבתר אסתלקת איהי גו דרגין עלאין. אוף הכי בר נש, אסתלק איהו לבתר בתפלין, גו דרגין עלאין. ועל דא תמים תהיה עם יי אלהיך, עמיה ודאי. ודאי בשעתא חדא, ברגעא חדא, איהי אתקנת לעילא, ובר נש אתקן לתתא.

אמר רבי אילאי, כל אלין דהכא, כגוונא דא מתקנן, למיהוי כל חד תמים עם יי. ועל רזא דא, במדבר הזה יתמו. אי תימרון דכד אתמר לביש אתמר, הכי הוא ודאי, דהיה לון למיהוי כל חד תמים עם יי בארעא קדישא, אתר דיין שארי תמן, למיהוי אפין באפין פחדא עמיה, והשתא כל חד הוי תמים במדברא דא לבר, אתר רחיק מתמן, דלא יסתפל אנפין באנפין בהדיה למיהוי עם יי פדקא יאות. ושם ימותו, כמה דחמיתון דעבדין בכל יומא.

זבאה חולקכון חבריאי קדישין, דזכיתון לכל האי. הגי תרי מערתי אחרנין דילכו,